

Toelichting op de Beleidsregels Mook en Middelaar met betrekking tot de beoordeling van de norm 'niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn'

Artikel 1. Begripsbepalingen

Spreekt voor zich.

Artikel 2. Criteria

In dit artikel wordt zoveel mogelijk duidelijk gemaakt welke feiten en gedragingen worden meegewogen in de levensgedragstoets. Het artikel bevat ten eerste een niet-limitatieve opsomming van feiten en gedragingen die kunnen leiden tot de conclusie dat een aanvrager van slecht levensgedrag is. Echter, wanneer een feit of gedraging niet in deze lijst is opgenomen kan de achterliggende vraag een oplossing bieden. De vraag luidt namelijk als volgt: "Is het wenselijk dat de betrokkene, gezien zijn levensgedrag, de verantwoordelijkheid draagt voor de bedrijfsvoering in een openbare inrichting?"

Het tweede lid geeft aan dat feiten die zijn geseponneerd wegens een gebrek aan bewijs of waarop vrijpraak is gevolgd niet worden meegenomen. Wel kan informatie over gedragingen van een betrokkene die naar voren komt in deze zaken worden betrokken bij de beoordeling, maar niet als op zichzelf staande weigeringsgrond. Het is in deze gevallen niet eerlijk een betrokkene van slecht levensgedrag te achten, omdat het onvoldoende gebaseerd is op feiten.

Feiten en gedragingen hoeven niet te relateren te zijn aan de exploitatie van de zaak. Maar feiten die te relateren zijn aan de zaak zullen wel zwaarder mee worden gewogen. Accenten kunnen verschillen afhankelijk van de aard van de zaak omdat de verantwoordelijkheden van en verwachtingen aan de betrokkenen van de verschillende inrichtingen ook niet exact overeenkomen.

Ook kunnen feiten gepleegd als minderjarige meegewogen worden in de levensgedragstoets. De Alcoholwet zelf eist al dat een betrokkene ten minste 21 jaar is. Voor horecabedrijven en inrichtingen in de zin van de Apv geldt een minimumleeftijd van 18 jaar voor betrokkenen (21 jaar voor betrokkenen van coffeeshops). Om een betrokkene op zo'n jonge leeftijd de bijzondere verantwoordelijkheid te laten dragen die komt kijken bij eerdergenoemde inrichtingen, is het van belang om ook feiten en gedragingen te kunnen meewegen van voordat de aanvrager de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. Een belangrijk onderdeel dat hierbij is opgenomen is dat de ontwikkeling op latere leeftijd een rol speelt bij de beoordeling. De beleidsregel is namelijk niet bedoeld om jonge aanvragers de kans op een succesvolle deelname aan de samenleving te ontfangen.

Om te bepalen of een betrokkene in enig opzicht van slecht levensgedrag is kunnen gegevens uit diverse bronnen worden meegewogen. Hieronder volgt een niet-limitatieve opsomming van de informatiebronnen:

- informatie van de politie;
- informatie van het Regionaal Informatie en Expertise Centrum Limburg;
- het Justitieel Documentatie systeem;
- handhavingsgegevens en overige gegevens waarover de gemeente beschikt;
- informatie uit het Centraal Insolventieregister;
- informatie uit het Centraal Curatele- en bewindregister;
- informatie uit openbare bronnen.

Artikel 3. Tijdvak

Het gekozen tijdvak beslaat tien jaar, dat onderverdeeld is in twee perioden van vijf jaar.

Recentere feiten wegen zwaarder mee dan oudere feiten. Voor de bepaling van het tijdvak wordt in beginsel uitgegaan van de datum van het primaire besluit. Daarbij wordt er rekening gehouden met de mogelijkheid dat het tijdsverloop tussen het primaire besluit en de beslissing op bezwaar ervoor kan zorgen dat er niet langer sprake is van slecht levensgedrag.

De pleegdatum van een feit is ook van belang voor de berekening van het voornoemde tijdvak. De pleegdatum van een feit zegt immers meer over het gedrag van een betrokkene dan een veroordeling, die geruime tijd later kan plaatsvinden. Daarnaast is er niet altijd sprake van een veroordeling, nu eerder al is toegelicht dat een veroordeling niet noodzakelijk is voor de conclusie dat een betrokkene van slecht levensgedrag is.

In het derde lid komt het patroon van slecht levensgedrag naar voren. De bepaling geeft aan dat er verder kan worden gekeken dan het tijdvak van tien jaar wanneer er een vermoeden bestaat van een patroon van slecht levensgedrag. Een afwijzing of intrekking van een vergunning kan niet worden

gebaseerd op slechts feiten die ouder zijn dan tien jaar. Daarom kunnen oudere feiten en gedragingen enkel worden opgevoerd ter motivering van een patroon van slecht levensgedrag, ze kunnen niet ten grondslag liggen aan een besluit.

Het vierde lid bepaalt dat de periode waarin een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf of voorlopige hechtenis is ondergaan in beginsel niet meetelt voor de berekening van het tijdvak. Deze bepaling is opgenomen omdat een betrokkene gedurende de bedoelde periode beperkt is in de bewegingsvrijheid en niet geheel vrij is om zelfstandig te handelen, waardoor het levensgedrag over deze periode niet volledig kan worden getoetst. Dit is met name van belang wanneer de onvoorwaardelijke vrijheidsstraf of voorlopige hechtenis is ondergaan in de eerste periode van vijf jaar van het tijdvak.

Artikel 4. Inwerkingtreding

Spreekt voor zich.

Artikel 5. Citeertitel

Spreekt voor zich.